

**เทศบัญญัติเทศบาลตำบลราชบุรี
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
พ.ศ. 2551**

**กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
เทศบาลตำบลราชบุรี**

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลรัชฎา
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2551

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลรัชฎา ว่าด้วยเรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายเพื่อใช้บังคับ
ในเขตเทศบาลตำบลรัชฎา

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกของประชาชน ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้โดยมียุงลาย
เป็นพาหะของโรคนี้ จึงเห็นสมควรควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายในเขตตำบลรัชฎา อันได้แก่ ขยะมูลฝอย
ที่มีสภาพขังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง กะลามะพร้าว ยางรถยนต์และเศษภาชนะอื่น เป็นต้น รวมทั้ง
แหล่งน้ำ ที่อาบน้ำ ตุ่มน้ำ โอ่งน้ำ แจกัน กระถางต้นไม้ และภาชนะรองรับน้ำ อื่น ๆ ในอาคารหรือ
บริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแลเปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุกเจ็ดวัน หรือใส่สารเคมีก็จะเป็นแหล่ง
เพาะพันธุ์ยุงลายได้ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 (1) ประกอบมาตรา 50 (4) แห่งพระราชบัญญัติ
เทศบาล พ.ศ. 2496 และมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 จึงจำเป็นต้องตรา
เทศบัญญัตินี้ขึ้น

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลรัชฎา
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2551

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลรัชฎา เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
 ขึ้นใช้บังคับ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 ประกอบมาตรา 50 (4) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496
 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 และมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล มาตรา 29
 มาตรา 33 มาตรา 41 และมาตรา 67 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย
 ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลรัชฎาโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลรัชฎาและ
 ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลรัชฎา เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์
 ยุงลาย พ.ศ. 2551”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลรัชฎา เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย
 ณ สำนักงานเทศบาลตำบลรัชฎาแล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 บรรดาเทศบัญญัติหรือข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาล ซึ่งขัดหรือแย้ง กับ
 เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลรัชฎา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตามมาตรา 5 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
 พ.ศ. 2535

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเทศบาลตำบลรัชฎา ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก
 เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา 44 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ กองพลาสติก
 ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น
 และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่ง
 สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ และหมายความรวมถึงอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการ
 ควบคุมอาคาร

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน มีความชอบธรรม สามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“ภาชนะที่มึ่น้ำจืด” หมายความว่า อุปกรณ์ ของใช้ สิ่งของที่ใช้อยู่ในอาคารหรือนอกอาคาร และมีน้ำจืดอยู่ เช่น โอ่ง/ตุ่มน้ำ ถังซีเมนต์ในห้องน้ำ แจกัน ภาชนะเลี้ยงปลูด่าง ถ้วยรองขาตู้ จานรองกระถางต้นไม้ อ่างบัว อ่างเลี้ยงปลา เป็นต้น

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า แหล่งที่ตรวจพบลูกน้ำหรือตัวโม่งยุงลายตั้งแต่หนึ่งตัวขึ้นไป

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอย รวมทั้งกระป๋อง กะลา ขางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่น ๆ ที่อาจขังน้ำได้ในที่หรือทางสาธารณะเว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่เทศบาลตำบลรักษา จัดไว้ให้

ข้อ 6 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหะสถาน ต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอย รวมทั้งกระป๋อง กะลา ขางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่น ๆ ที่อาจขังน้ำได้ในอาคารหรือเคหะสถาน รวมทั้งบริเวณรอบ ๆ ทั้งนี้โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิด หรือบรรจุถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุง หรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ 7 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารและสถานที่ที่มีการก่อสร้างต้องควบคุมป้องกันไม่ให้มีแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ในบริเวณอาคารหรือสถานที่ที่มีการก่อสร้างโดยทำการตรวจสอบ ทำลาย กำจัด ผึ่ง แผ ขจัด ปรับปรุง แก้ไขหรือจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดต่อแหล่งซึ่งเป็นหรือน่าจะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง อย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง ดังนี้

(1) ภาชนะหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วและวางทิ้งไว้ตามที่ต่าง ๆ ทั้งในและบริเวณรอบอาคาร และสถานที่ที่มีการก่อสร้าง ใต้พุ่มไม้และในสนาม

(2) ถาดรองน้ำเครื่องปรับอากาศ เครื่องทำน้ำเย็น

(3) ภาชนะขังน้ำ และแหล่งขังน้ำ

(4) ท่อหรือรางระบายน้ำอุดตันกลางแจ้ง คู หรือร่องสนาม

(5) ร่องหรือเหลี่ยมมุมที่มีน้ำขัง

(6) หลุม บ่อ หรือแอ่งน้ำขังตามพื้นดิน

(7) โปรงคั่นไม้และง่ามไม้ โปรงหิน กระบอไม้ไผ่ กาบใบพืชจำพวกกล้วย พลับพลึง หมาก ปาล์มต่าง ๆ เป็นต้น

(8) ถังขยะที่ตั้งหรือแขวนไว้นอกอาคารและภาชนะรองรับขยะอื่น ๆ

(9) ช่อหรือร่องระบายน้ำข้างทางเดิน เติลียงและคาค้ำ

(10) บ่อรับน้ำและทางหรือร่องระบายน้ำ ด้านข้างทั้งภายในและภายนอกและรอบ ๆ ข้าง ห้องใต้ดิน หรือบริเวณหรืออาคารจอดรถทุกชั้น

(11) รางคอกไม้ กระถางและคอกต้นไม้

(12) บ่อน้ำหรือน้ำพุระดับ

(13) แอ่งน้ำขังตามพื้นคอนกรีตทุกชั้นของอาคารที่ก่อสร้าง

(14) กองวัสดุก่อสร้าง แผ่นผ้าใบ อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องจักร

(15) ทางหรืออุโมงค์ที่ก่อสร้างขึ้นมาชั่วคราวเพื่อระบายน้ำขังทิ้ง

(16) ระบบและรางระบายน้ำจากหลังคาของทางเดิน อาคารหรือสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ

(17) หลุมติดตั้งสายล่อฟ้า บ่อเก็บขุดเปิด-ปิด สำหรับประตุน้ำ และหลุมติดตั้งก๊อก

ปิดทางเดินของน้ำ

(18) พื้นที่สำหรับรวบรวมถึงขยะ หรือที่พักมูลฝอย หรือที่พักรวมมูลฝอยโดยเฉพาะทางหรือรางระบายน้ำ ร่องหรือเหลี่ยมมุมที่มีน้ำขังภาชนะหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว และถึงขยะที่อยู่ภายในหรือรอบ ๆ พื้นที่หรือที่พัก

(19) ภาชนะรองรับน้ำหรือแหล่งขังน้ำอื่นใดที่มีการกักเก็บน้ำไว้อย่างต่อเนื่องอันอาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ 8 เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ที่มีการก่อสร้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) กำจัดเศษขยะจากการก่อสร้าง คัดแปลง ซ่อมแซมและรื้อถอนลงในถังรองรับขนาดใหญ่ทันที ห้ามทิ้งกองไว้อย่างไม่เป็นระเบียบ

(2) เก็บกวาดที่พักอาศัยของแรงงานให้สะอาดและปราศจากกองเศษขยะจากการก่อสร้าง คัดแปลง ซ่อมแซมและรื้อถอน ถัง ขาม อ่างและภาชนะขังน้ำ พร้อมทั้งจัดหาถังรองรับเศษขยะให้เพียงพอ ต่อการใช้งาน

(3) จัดเก็บรวบรวมวัสดุก่อสร้างให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและเหมาะสมโดยจัดเก็บให้อยู่เหนือพื้นดินอย่างน้อย 60 เซนติเมตร ทั้งนี้เพื่อให้สามารถดำเนินการตรวจตราและใช้สารเคมีกำจัดแมลงในหลุมบ่อหรือแอ่งที่อยู่ใต้กองวัสดุก่อสร้างได้

(4) พลิกคว่ำรถเข็นสำหรับขน กรวด หิน ดิน ทรายหรือเศษวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ เมื่อไม่ได้ใช้งานเพื่อป้องกันมิให้น้ำขัง แต่ยังสามารถรองรับและขังน้ำได้ควรหาวัสดุปกคลุมให้มิดชิดด้วย

(5) ใส่ทรายเคลือบสารเคมีทุก ๆ สองถึงสามเดือน หรือสารเคมีหรือสารชีวภาพทุก ๆ หนึ่งถึงสองสัปดาห์ในช่องหรือโพรงผนัง หรือกำแพงที่มีน้ำขังหรือแหล่งน้ำขัง

(6) สร้างรางระบายน้ำเพื่อระบายน้ำออกจากสถานที่ที่มีการก่อสร้างและบำรุงรักษาทางระบายน้ำให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมต่อการใช้งานและปราศจากวัสดุหรือสิ่งกีดขวางใด ๆ ที่จะทำให้อุดตัน

(7) ขจัดหรือสูบน้ำออกจากแอ่ง หลุม บ่อหรือแหล่งขังน้ำอื่น ๆ และถมกลับด้วยดินหรือทราย

(8) จัดหาหรือติดตั้งท่อระบายน้ำทิ้งที่เหมาะสม เพื่อระบายน้ำออกจากเครื่องปรับอากาศที่ใช้ในสำนักงานชั่วคราว

(9) เปิดท่อระบายน้ำทิ้งจากระบบส่งลมเย็นและหอผึ่งเย็น ตลอดเวลาจนกว่าระบบส่งลมเย็นและหอผึ่งเย็นจะได้รับการเปิดเดินเครื่องและพร้อมที่จะใช้งานได้

(10) ในกรณีที่สำนักงานชั่วคราวและที่พักอาศัยของพนักงานตั้งอยู่ในสถานที่ที่มีการก่อสร้าง ต้องทำหลังคาแบบลาดเทลงพื้นหรือลักษณะกระโจมเพื่อป้องกันไม่ให้มีน้ำขังบนหลังคาได้

(11) เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ที่มีการก่อสร้าง ต้องจัดอบรมให้ความรู้แก่พนักงานเกี่ยวกับการควบคุม และป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อในสถานที่ปฏิบัติงาน โดยบุคคลที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการสาธารณสุขหรือการควบคุมป้องกันโรค

ข้อ 9 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานศึกษาต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) ใช้ทรายเคลือบสารเคมีทุก ๆ สองถึงสามเดือนหรือสารเคมีหรือสารชีวภาพทุก ๆ หนึ่งถึงสองสัปดาห์ หรือวิธีอื่นใด เพื่อควบคุมลูกน้ำและยุงในโอ่งน้ำ ถัง หรือบ่อเก็บน้ำในห้องน้ำ และร่องหรือเหลี่ยม มุมที่มีน้ำขังในห้องน้ำ

(2) ในกรณีสถานศึกษาเลิกดำเนินการหรืออยู่ในระหว่างการรื้อถอนต้องทำลาย กำจัด ผึ่ง หรือเผาภาชนะหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วและภาชนะขังน้ำที่กองทิ้งไว้พร้อมทั้งให้ใช้ทราย เคลือบสารเคมี สารเคมี สารชีวภาพ หรือวิธีอื่นใดในแหล่งที่อาจเป็นที่เพาะพันธุ์ยุงทุกแห่ง

ข้อ 10 ในกรณีที่เทศบาลตำบลรักษาให้บริการเก็บขนมูลฝอย เพื่อนำไปกำจัด เจ้าของอาคารหรือเคหะสถานมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมการเก็บขนมูลฝอยตามอัตราท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลรักษาว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

ข้อ 11 เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหะสถานหรือสถานที่ใด ๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย จะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ 12 เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหะสถานต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำในแจกัน ถ้วยรองขาตู้กับข้าว ภาชนะอื่น ๆ ที่มีน้ำขังอย่างน้อยทุก เจ็ดวัน หรือใส่สารที่ป้องกันการวางไข่ของยุงได้และจัดให้มีฝาปิดคุ่มน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเคหะสถาน

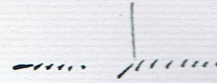
ข้อ 13 ในกรณีเทศบาลตำบลรักษาได้จัดเจ้าหน้าที่ไปทำการกำจัดยุงในอาคาร หรือเคหะสถานหรือสถานที่ใด ๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหะสถาน หรือสถานที่นั้นจะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ 14 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติเทศบาลตำบลรักษานี้ มีโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 15 ให้นายกเทศมนตรีตำบลรัชฎา มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 13 มกราคม 2562

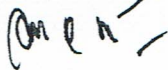
(ลงชื่อ)

(นายสุรทิน เลียนอุดม)

นายกเทศมนตรีตำบลรัชฎา

เห็นชอบ

(นายวรพจน์ รัฐสีมา)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต